01/02/2019

Για την προσευχή πριν την Θεία Κοινωνία

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κάθε φορὰ ποὺ ἐρχόμαστε γιὰ νὰ μεταλάβουμε, λέμε στὸν Κύριο ὅτι ἐρχόμαστε σ' Ἐκεῖνον ποὺ εἶναι ὁ Λυτρωτὴς τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλὰ δηλώνουμε ἐπίσης ὅτι θεωροῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας σὰν τὸν πιὸ μεγάλο ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Πόση ἀλήθεια ὑπάρχει σὲ μιὰ τέτοια δήλωση ὅταν τὴν κάνουμε; Ἤ πῶς μποροῦμε νὰ κάνουμε μιὰ τέτοια δήλωση; Εἶναι ἀλήθεια; Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι θεωροῦμε ἀληθινὰ τὸν ἑαυτό μας χειρότερο ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς;

Ὁ Ἁγ.Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης στὸ ἡμερολόγιό του τονίζει ἕνα σημεῖο ποὺ πιστεύω ὅτι εἶναι πολὺ σημαντικό• λέει, ἄν εἶχε δοθεῖ σὲ ἄλλους ἀνθρώπους τόση πολλὴ ἀγάπη, τόση χάρη, τόση θεία ἀποκάλυψη σὰν αὐτὴ ποὺ τοῦ δόθηκε, θὰ εἶχαν φέρει καρποὺς ποὺ ὁ ἴδιος ἀποδείχτηκε ἀνίκανος νὰ ἀποδώσει.

Καὶ ἔτσι αὐτὸς εἶναι ἕνας τρόπος γιὰ νὰ κάνουμε στὸν ἑαυτό μας ἐρωτήσεις ὅταν προσερχόμαστε στὴν Θεία Κοινωνία καὶ λέμε τὰ λόγια τῆς προσευχῆς ποὺ προηγεῖται τῆς θείας Κοινωνίας.

Ἁπλὰ τὶς ἐπαναλαμβάνουμε ἐπειδὴ εἶναι γραμμένες στὰ βιβλία; Ἤ εἶναι ἐπειδὴ ἔχουμε συναίσθηση – ἀλλὰ γιὰ ποιὸ πράγμα ἔχουμε συναίσθηση; Γνωρίζουμε ὅτι εἴμαστε λίγο ἤ πολὺ ἁμαρτωλοί; Ναὶ,ὅλοι συναισθανόμαστε ὅτι εἴμαστε λίγο ἤ πολὺ ἁμαρτωλοί, ἀλλὰ νοιώθουμε πόσα πολλὰ πράγματα ἔχουμε λάβει ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὶ λίγους καρποὺς ἔχουμε ἀποδώσει; Μοναχὰ ἄν δοῦμε ζωντανά,καθαρὰ,τὴν

ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ κάθε τι ποὺ ἦταν δυνατὸ,ποὺ εἶναι πράγματι δυνατό,– καὶ αὐτὸ ποὺ εἴμαστε, μποροῦμε νὰ ποῦμε τίμια τέτοια λόγια.
Ἂς προβληματιστοῦμε, ἐπειδὴ δὲν μποροῦμε νὰ μιλήσουμε στὸ Θεὸ μὲ λόγια εὐγενείας, μὲ λόγια κούφιας εὐγένειας ὅταν προσευχόμαστε. Ὅ,τι λέμε πρέπει νὰ εἶναι ἀλήθεια, καὶ πρέπει νὰ κάνουμε σὲ κάθε προσευχὴ ἕνα τέστ ἀλήθειας ποὺ ν’ ἀφορᾶ τὴ συνείδηση καὶ τὴ ζωή μας.
Ἂς τὸ κρατήσουμε αὐτὸ μέχρι νὰ κοινωνήσουμε ξανὰ, ἔτσι ποὺ μιὰν ἡμέρα, ἴσως ὄχι στὴν ἑπόμενη μετάληψη, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ μιὰ ζωὴ ἀναζήτησης, προσευχῆς, κριτικῆς τοῦ ἑαυτοῦ μας, θὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε ἀληθινὰ, Θεέ μου, ὦ Θεέ μου! Πόσα πολλὰ μοῦ ἔχεις δώσει καὶ πόσους λίγους καρποὺς ἔχω ἀποδώσει..! Ἂν εἶχε δοθεῖ στὸν ὁποιοδήποτε ὅ,τι μοῦ ἔδωσες, θὰ ἦταν ἤδη ἕνας Ἅγιος τοῦ Θεοῦ(Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος).